നിഴൽ

LITTLE KITEs

GVHSS PULLANUR

ഉള്ളടക്കം

നായ വിട്ടുമൃഗമായതെങ്ങനെ............... 2

ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നി.................. 4

നന്മയും തിന്മയും..................... 8

ഇന്നെങ്കിലും എനിക്ക് സമയത്തിന് വീട്ടിൽ പോകണം 10

അമ്മക്കൊരു വീട് 11

ബുദ്ധിമാനായ
കാക്ക.................. 12

പൂച്ചക്ക് ഒരു മണികെട്ടാം 14

ജിമ്പൻ മുയലിനു മാമ്പഴം കിട്ടിയേ.. 15

വീണ്ടും അമ്മയുടെ മടിത്തട്ടിലേക്ക് 16

കുഞ്ഞു മൈന 18

രണ്ടു കൂട്ടുകാരുടെകഥ 19

എഴുത്തച്ഛൻ ജീവചരിത്രം 20

മെഴുകുതിരി 21

ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പ് ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ 22

സ്നേഹത്തിന്റെ കോട്ട 23

സ്വപ്നം 24

കഴുത രാജാവ്............................. 25

പുലരുന്ന സത്യം 26

ആരാണ് ഞാൻ........................... 27

آزادی سب کا حق 28

جُحَـــا وَالْبَخِيْـــلُ 29

VALU OF TIME 30

അമ്മക്കൊരു വീട് 31

सोचने का तरीका 32

Two Billy Goat 34

The Cat and the Goat 35

The Boy who cried wolf 36

The Monkey and the Crocodile 37

परी कथाएं 38

Greed king 39

നായ വീട്ടുമൃഗമായതെങ്ങനെ

വളരെ പണ്ട് നായ കാട്ടുമൃഗമായിരുന്നു. വീട്ടുകളിലൊന്നും നായകളെ വളർത്തുന്ന രീതിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അന്ന് നായയുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്ത് ചെന്നായ ആയിരുന്നു. ഒന്നിച്ചുള്ള താമസം. ഒന്നിച്ചുള്ള വേട്ടയാടൽ ഒന്നിച്ചുള്ള ഭക്ഷണം.

ഒരിക്കൽ വൈകുന്നതുവരെ വേട്ടയാടിയിട്ടും ഒന്നുംതന്നെ അവർക്കു കിട്ടിയില്ല. നേരം വൈകിയപ്പോൾ നല്ല തണുത്ത കാറ്റു വീശാനും തുടങ്ങി. അസഹനീയമായ തണുപ്പും നല്ല വിശപ്പും.

“വിശപ്പിനൊപ്പം ഈ തണുപ്പുംകൂടി സഹിക്കാനാവുന്നില്ല.” നായ പറഞ്ഞു.

“നാളെ നമുക്കു നല്ല കൊച്ചു മാനിനെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാം. ഇപ്പോൾ കിടന്നുറങ്ങു സ്നേഹിതാ.” ചെന്നായ പറഞ്ഞു.

നായക്കു പക്ഷെ ഉറക്കം വന്നില്ല. തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നിട്ടും രക്ഷയില്ല. ചെന്നായയും ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല.

അപ്പോഴതാ അല്പം ദൂരെയായി ഒരു ചെറുവെളിച്ചം.

“ഏയ് സുഹൃത്തേ നോക്കൂ, എന്തോന്നാ ആ വെളിച്ചം”

“ഓ, അവിടൊരു ഗ്രാമമുണ്ട്. അവിടത്തെ ഏതോ ഒരു വീട്ടിൽ അടുപ്പ് കൂട്ടുന്നതാ. നിനക്കറിയാലോ...” ചെന്നായ നിസ്സംഗനായി പറഞ്ഞു.

“തീയ്ക്കു നല്ല ചൂടല്ലേ. നീ നല്ല ധീരനല്ലേ ചെന്ന് അല്പം തീ കൊണ്ടുവാ.” നായ പറഞ്ഞു.

വേണമെങ്കിൽ നീ പോയി എടുക്കൂ. എനിക്കുറക്കം വരുന്നു.” ചെന്നായ പറഞ്ഞു.

നായക്ക് മനുഷ്യരെ പേടിയാണെങ്കിലും എങ്ങനെയെങ്കിലും ചൂടു കിട്ടണമെന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല മനുഷ്യന്റെ വീടിനടുത്ത് എല്ലിൻ കഷണ മൊക്കെ കണ്ടെന്നും വരും. പട്ടിണിയും തണുപ്പും അവന്റെ ഭയം കുറച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു

“സുഹൃത്തേ ഞാൻ ഏതായാലും ഒന്നു പോയി നോക്കട്ടെ. വല്ല എല്ലിൻകഷണവും കിട്ടിയാൽ അതുകൂടി എടുക്കാമല്ലോ.”

ഞാൻ വരാൻ വൈകിയാൽ നീ ഓരിയിടണം. അപ്പോൾ നിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കുള്ള വഴി എനിക്കു തെറ്റില്ല.”

ഗ്രാമത്തിലെ വീടിനരികിലെത്തിയ നായ തിയുടെ അരികിലായി നല്ല കുറെ എല്ലിൻകഷണങ്ങൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു, പതിയെ അവൻ അതിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അതാ കുടിലിനുള്ളിൽനിന്നു ഒരു മനുഷ്യൻ പുറത്തുവരുന്നു. ഭയന്നുപോയ നായ വളരെ ദയനീയമായി കരഞ്ഞു.

“എന്നെ കൊല്ലല്ലേ ചേട്ടാ. ഞാനൊരു പാവമാണേ. വിറച്ചിട്ടുവയ്യ. അല്പം തീ കാഞ്ഞ് ഇപ്പംതന്നെ പൊയ്ക്കോളാം.”

നായയുടെ ദയനീയ മുഖവും ഭവ്യതയോടെയുള്ള സംസാരവും, ആ മനുഷ്യനെ സ്പർശിച്ചു.

“ശരി , കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് സ്ഥലം വിട്ടോണം.”

പിന്നെ അയാൾ കുടിലിലേക്കു കയറിപ്പോയി. ഒരു വലിയ എല്ലിൻ കഷണവും കടിച്ചുപൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ
തീയ്ക്കരികിൽ ഇരുന്നു.

വീണ്ടും പുറത്തിറങ്ങിവന്ന മനുഷ്യൻ നായ ഇതുവരെ പോയില്ലെന്നു കണ്ടു.

“ങേ ഇതുവരെ പോയില്ലേ, ആവശ്യത്തിനു ചൂടു കിട്ടിയില്ലേ.”

മനുഷ്യരോടുള്ള ഭയം പതിയെ മാറിത്തുടങ്ങിയ നായ പറഞ്ഞു.

“ഇല്ലെന്നേ, ഇത്തിരിനേരം കൂടി ഞാനിവിടെ ഇരുന്നോട്ടെ.”

ആ മനുഷ്യൻ ഒന്നുചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് ഉള്ളിലേക്കു പോയി.

അല്പ നേരം കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും മടങ്ങിവന്ന് പഴയ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു. ഉത്തരവും പഴയതുതന്നെ.

മൂന്നാമത്തെ തവണ പുറത്തു വന്നപ്പോഴും നായ അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നായയുടെ ഭയം ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായും മാറിയിരുന്നു. മനുഷ്യൻ എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതിനു മുൻപേ അവൻ പറഞ്ഞു.

“എന്റെ പൊന്നു ചേട്ടാ, ഞാനീ കുടിലിന്റെ അരികിൽ കിടന്നോളാം. കാട്ടിലാണെങ്കിൽ നല്ല തണുപ്പ്, കഴിക്കാൻ പോലും ചിലപ്പോൾ ഒന്നും കിട്ടാറില്ല. വെറുതെ വേണ്ട ചേട്ടാ, ഈ വീടിന്റെ സംരക്ഷണം ഇതാ ഈ ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തോളാം, ദിവസവും കുറച്ചെങ്കിലും കഴിക്കാൻ തന്നാൽ കുശാലായി.”

ഒട്ടുനേരം ആലോചിച്ചിട്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

“ശരി നീ ഇവിടെ കൂടിക്കോ, ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കൂട്ടുമായല്ലോ.”

അന്നു മുതൽ നായ മനുഷ്യനു തുണയായി. അവന്റെ വീട്ടു കാവൽക്കാരനായി. അതോടെ നായ വലിയൊരു ജീവിതസത്യവും പഠിച്ചു.

ഭയപ്പെടുന്നതെന്തോ അതു ചെയ്യുക; ഭയം താനേ മാറിക്കൊള്ളും.

ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നി

പെത്തഡിൻ തുന്നിയ മാന്ത്രികപ്പട്ടിൽ നാം
സ്വപ്നശൈലങ്ങളിൽ ചെന്നു ചുംബിക്കവേ,
ഉത്തുംഗതകളിൽ പാർവ്വതീ ശങ്കര
തൃഷ്ണകൾ തേടി കിതച്ചാഴ്ന്നിറങ്ങവേ,
തൃപ്തിതീർഥങ്ങളിൽ പാപനാശത്തിന്റെ
വക്കോളമെത്തി തിരിച്ചു നീന്തീടവേ,
ലോത്തിന്റെ പെൺമക്കളച്ഛനെ പ്രാപിച്ച
വാർത്തയിൽ കൗമാരഭാരം നടുങ്ങവേ,
കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ നഗ്നയായ് നിൽക്കവേ,
സംഭ്രമപ്പൂവിൽ ചുവപ്പുചാലിക്കവേ
ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നി?

കാറ്റിന്റെ കാണാപ്പിയാനോ വിടർത്തുന്ന
തോറ്റങ്ങൾ കേട്ടന്നു തോറ്റുപോയ് പാട്ടുകൾ
സായന്തനത്തിൻ പ്രസന്നതക്കിപ്പുറം
വാടിവീഴുന്നു വിളഞ്ഞ സുഗന്ധികൾ
പൊൻചേരയെപ്പോൽ നിറംചുമന്നെത്തുന്ന
വെൺനര പാഞ്ഞുകേറുന്നു തീരങ്ങളിൽ
മൂളാത്തതെന്തുനീ ജെസ്സി, മനസ്സിന്റെ കോണിൽ
കിളിച്ചാർത്തുറക്കം തുടങ്ങിയോ?
വാക്കുകൾ മൗനക്കുടുക്കയിൽ പൂട്ടിവച്ചോർത്തിരിക്കാൻ,
മുൾക്കിരീടം ധരിക്കുവാൻ,
നീൾവിരൽത്താളം മറക്കുവാൻ,
ചുണ്ടത്തുമൂകാക്ഷരങ്ങൾ മുറുക്കെക്കൊരുക്കുവാൻ,
ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നി?

ആറ്റു തീരത്തൊരു സംഘഗാനത്തിന്റെ
തോർച്ചയില്ലാത്ത പ്രവാഹോൽസവങ്ങളിൽ,
നോക്കിക്കുലുങ്ങാതെ നിർവൃതികൊള്ളുന്ന
നോക്കുകുത്തിപ്പാറ നോക്കി നാം നിൽക്കവേ,
നിദ്രാടനത്തിന്റെ സങ്കീർണസായൂജ്യ
ഗർഭം ധരിച്ചെന്റെ കാതിൽ പറഞ്ഞു നീ
"കൂട്ടുകാരാ നമ്മൾ കല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ"
ഓർക്കുകീപ്പാട്ടിന്നു കൂട്ടായിരുന്നു നാം
കല്ലാകുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല, നെല്ലോല
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്ന കണ്ടുവോ?

അക്കങ്ങളസ്വസ്ഥമാക്കുന്ന ജീവിത-
ത്തർക്കങ്ങളിൽപെട്ടു നീ കുഴഞ്ഞീടവേ,
ജൻമം തുലഞ്ഞുതുലഞ്ഞുപോകെ
പുണ്യ കർമകാണ്ഡങ്ങളിൽ കാട്ടുതീ ചുറ്റവേ,
കണ്ടവർക്കൊപ്പം കടിഞ്ഞാണിളക്കി നീ
ചെണ്ടകൊട്ടാനായുറഞ്ഞിറങ്ങീടവേ,
മാംസദാഹത്തിൻ മഹോന്നത വീഥിയിൽ

മാലാഖയെത്തുന്ന ഗൂഢസ്ഥലങ്ങളിൽ
നഷ്ടപ്പെടുത്തി തിരിച്ചുവന്നെന്തിനോ
കഷ്ടകാലത്തിൻ കണക്കുകൾ നോക്കവേ,
ചുറ്റും മുഖം മൂടി നിന്നെനോക്കി-
ച്ചിരിച്ചന്യയെന്നോതി പടിയടച്ചീടവേ
ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നി?

കണ്ണീരുറഞ്ഞനിൻ കവിളിലെ
ഉപ്പു ഞാനെൻ ചുണ്ടുകൊണ്ടു
നുണഞ്ഞുമാറ്റാൻ വന്നതിന്നാണ്
പ്രേമം പുതപ്പിക്കുവാൻ വന്നതിന്നാണ്
പിന്നെ, അബോധ സമുദ്രത്തിലെൻ
തോണിയിൽ നമ്മളൊന്നിച്ചഗാധതയ്ക്കന്ത്യം
കുറിക്കാൻ തുഴഞ്ഞു നീന്തീടവേ

കണ്ടോ പരസ്പരം ജെസ്സീ?

കണ്ടോ പരസ്പരം ജെസ്സീ, ജഡങ്ങളായ്
മിണ്ടാട്ടമില്ലാതെ വീണ മോഹങ്ങളെ,
മാംസകീടങ്ങളെ തെറ്റിൻതരങ്ങളെ?
താളവട്ടങ്ങൾ ചിലമ്പവേ ഒക്ടോബർ
നാലുനേത്രങ്ങളിൽ നിന്നു പെയ്തീടവേ,
നെഞ്ചോടുനെഞ്ചു കുടുങ്ങി
അവസാന മുന്തിരിപ്പാത്രം കുടിച്ചുടച്ചീടവേ,
വ്യഗ്രതവച്ച വിഷം തിന്നവേ,
ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നീ?
ജെസ്സീ നിനക്കെന്തു തോന്നി?

ഏലിസും കരടിയും പണ്ട് പണ്ടൊരിടത്ത് ആലിസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വളരെ സുന്ദരിയും ധൈര്യശാലിയും ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവൾ കാട്ടിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു .അവൾക്ക് വല്ലാതെ വിശപ്പും ക്ഷീണവും തോന്നി. കാട്ടിൽ അവൾ തനിക്ക് അല്പം നേരം വിശ്രമിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു ഇടം അന്വേഷിച്ചു. അപ്പോഴാണ് സുന്ദരമായ ഒരു വീട് ആലീസിന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടത്. അവൾ ആ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു വീടിൻറെ വാതിൽ മുട്ടി. എന്നാൽ ആരും വാതിൽ തുറന്നില്ല. അവൾ വാതിൽ തള്ളി നോക്കി. വാതിൽ തുറന്നു. അവൾ അകത്തേക്ക് പോയി ഈ സമയം വീട്ടിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആലീസ് നടന്ന് അടുക്കളയിൽ മേശയുടെ സമീപത്ത് എത്തി. മേശയുടെ പുറത്ത് മൂന്ന് പാത്രങ്ങളിലായി കഞ്ഞി വിളമ്പി വെച്ചിരിക്കുന്നു. സമീപത്ത് ഒന്നും ആരെയും കാണുന്നില്ല. അവർ ആദ്യത്തെ പാത്രത്തിൽ നിന്ന് കഞ്ഞിയെടുത്തു രുചിച്ചു. അത് നല്ല ചൂടായിരുന്നു. അടുത്തതായി രണ്ടാമത്തെ പാത്രത്തിലെ കഞ്ഞി കുടിച്ചു. അത് നല്ല തണുപ്പായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ചെറുതുമായ പത്രത്തിൽ കഞ്ഞി അവൾ കുടിച്ചു. അത് അവൾക്ക് കുടിക്കാൻ പാകത്തിനുള്ളതായിരുന്നു. വിശപ്പ് കാരണമായി മൂന്ന് പാത്രത്തിലെയും കഞ്ഞി മുഴുവൻ കുടിച്ച് വിശപ്പു മാറിയപ്പോൾ അവൾക്ക് വല്ലാതെ ക്ഷീണം തോന്നി. ആലിസ് ക്ഷീണം മാറ്റുന്നതിനായി സ്വീകാര്യ മുറിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ മൂന്നു കസേരകൾഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് വളരെ വലുതായിരുന്നു. തുടർന്ന് അവൾ രണ്ടാമത്തെ കസേരയിലിരുന്നു. ആ കസേരയെ വലുതും അവൾക്ക് പറ്റിയതും ആയിരുന്നില്ല. പിന്നീട് അവൾ മൂന്നാമത്തെ കസേരയിലിരുന്നു അത് തനിക്ക് അനുയോജ്യമായതായിരുന്നു. അടുത്ത കസേരയിലിരുന്നു. അവർ ഇരുന്നതും ആ കസേര ഒടിഞ്ഞു പല കഷ്ണങ്ങളായി നിലത്തു വീണു. യാത്ര ക്ഷീണം കാരണം വല്ലാതെ തളർന്ന ആലിസ് അല്പനേരം വിശ്രമിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനുപറ്റിയ ഒരു മുറി ആ വീട്ടിൽ അവൾ അന്വേഷിച്ചു. ഒടുവിൽ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ഒരു മുറി കണ്ടെത്തി. ആ മുറിയിൽ മൂന്ന് കട്ടിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അവൾ ആദ്യത്തെ കട്ടിലിൽ കിടന്നു. അത് വളരെ കട്ടിയുള്ളതായിരുന്നു അവൾ എണീറ്റു രണ്ടാമത്തെ കട്ടിൽ കിടന്നു. അതിൽ കിടക്കാനും അവൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അവൾ മൂന്നാമത്തെ കട്ടിലിൽ കിടന്നു. ആ കട്ടിൽ ആലിസിന് നന്നായി ഇഷ്ടപ്പെട്ടു അതിൽ കിടന്നതും യാത്ര ക്ഷീണം കാരണം അവൾ ഉറങ്ങിപ്പോയി.ആലിസ് ഉറങ്ങിയതും ആ വീട്ടിലെ ഉടമസ്ഥർ തിരിച്ചുവന്നു. ആ വീട് ആരുടെതാണെന്ന് അറിയാമോ? മൂന്നു കരടികളുടെ വീടായിരുന്നു. വീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ അടുക്കളയിൽ വിളമ്പി വച്ചിരുന്ന കഞ്ഞി കുടിക്കാനായി മേശക്കരികിൽ പോയി അവിടെ എത്തിയ അച്ഛൻ കരടി പറഞ്ഞു: എൻറെ കഞ്ഞി ആരോ എടുത്തു കുടിച്ചിരിക്കുന്നു എൻറെ കനിയും ആരോ എടുത്തു കുടിച്ചിരിക്കുന്നു *അമ്മ കരടി പറഞ്ഞു* എൻറെ കഞ്ഞിയും ആരോ കുടിച്ചിരിക്കുന്നു കരടി കുഞ്ഞു പറഞ്ഞു സ്വീഗ്വാരമുറിയിൽ എത്തിയ അച്ഛൻ കരട് പറഞ്ഞു: എൻറെ കസേരയിൽ ആരോ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട് അമ്മ കരടിയുടെ ഇതുതന്നെ പറഞ്ഞു പക്ഷേ കരടി കുഞ്ഞ് വിഷമം സഹിക്കാൻ പറ്റിയില്ല. എൻറെ കസേര ആരോ ഇരുന്ന് ഓടിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്ന് കരടി കളും തൻറെ വീട്ടിൽ വന്നത് ആരാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ വീട് മുഴുവൻ തിരഞ്ഞു. അവസാനം അവർ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ എത്തി. അവരുടെ കിടപ്പുമുറിയിൽ എത്തിയ അച്ഛൻ കരടി പറഞ്ഞു: എൻറെ കിടക്കയിൽ ആരോ കിടന്നിട്ടുണ്ട്. തൻറെ കിടക്കയും മട്ടു മാറി കിടക്കുന്നത് കണ്ടു അമ്മ കരടിയും പറഞ്ഞു: എൻറെ കട്ടിലിലും ആരോ കിടന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തൻറെ കട്ടിലിന്റെ അടുത്തെത്തിയ കരടി കുഞ്ഞു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ എൻറെ കട്ടിൽ ആരോ ഇപ്പോഴും കിടക്കുന്നുണ്ട്. കരടിയുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേട്ടുണർന്ന ആലിസ് ഞെട്ടിപ്പോയി. തൻറെ മുമ്പിൽ മൂന്ന് കരടികൾ. അവൾ ഭയന്നുവിറച്ചു മുഖം കണ്ട് കരടികൾക്ക് അവളോട് സഹതാപം തോന്നി. അവളോട് കാര്യങ്ങൾ തിരക്കി അവൾ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ

ഉറപ്പുനൽകി. ഇതുകേട്ട കരടികൾ അവളെ പോകാൻ അനുവദിച്ചു. ആലിസ് ഉടൻ തന്നെ പുറത്തേക്ക് ഓടി. പിന്നീട് അവൾ കാട്ടിലേക്ക് ഒരിക്കലും വന്നിട്ടില്ല.

___ഗുണപാഠം

അപരിചിത സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുമ്പോൾ അശ്രദ്ധ കാണിക്കരുത്

നന്മയും തിന്മയും

ഒരിക്കൽ നന്മയും തിന്മയും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടി. തിന്മയുടെ കറുത്ത ശരീരത്തിൽ വെളുത്ത രണ്ട് ചിറകുകൾ കണ്ട് നന്മ ചോദിച്ചു ”ഈ രണ്ടു വെളുത്ത ചിറകുകൾ എന്താണ്! ” തിന്മ പറഞ്ഞു ”ഈ ചിറകുകളിൽ ഒന്ന് സമ്പത്തും മറ്റൊന്ന് അധികാരവും ആണ് ഈ രണ്ട് ചിറകുകളും വീശിക്കൊണ്ട് ഞാൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ
എന്നെ കാണുന്നവർക്കെല്ലാം ഞാൻ മുഴുവനായും വെളുത്തതായി തോന്നും അങ്ങനെ നിൻറെ പക്ഷത്തുള്ള കുറേ പേരെ എനിക്ക് എൻറെ പക്ഷത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കും.

ഗുണപാഠം: സമ്പത്തിനും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും പിന്നാലെ നെട്ടോട്ടമോടുന്നവർ പലപ്പോഴും തിന്മയെ നന്മയാണെന്ന് കരുതാറുണ്ട്. ആകയാൽ നമുക്ക് കിട്ടുന്ന സമ്പത്തും സ്ഥാനങ്ങളുടെയൊക്കെ ശരിയായ മാർഗങ്ങളിലായി ആണോ നന്മയിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നത് നാം സ്വയം ഉറപ്പുവരുത്തണം.

അമ്മക്കൊരു വീട്

പണ്ട് പണ്ടൊരു കാട്ടിൽ ഒരു വലിയ പുഴ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പുഴയിലാണ് ആമ താമസിച്ചിരുന്നത്. പുഴയിലും കരയിലും കളിച്ചുള്ള കഴിഞ്ഞിരുന്നു.അങ്ങനെയിരിക്കയാണ് പുഴയുടെ അരികിൽ ഒരു മരത്തിൽ ഒരു കുരുവി കൂട് ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആമ കണ്ടത്.ഉണങ്ങിയ ചെറിയ കമ്പുകളും ഇലകളും നാരുകളും ഒക്കെ കൊണ്ട് അമ്മ കുരുവി ദിവസങ്ങൾ എടുത്ത് തന്റെ കൂടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി. ആ വീട്ടിൽ താമസവും തുടങ്ങി. അച്ഛൻ കുരുവിയും അമ്മ കുരുവിയും തന്റെ മൂന്നു കുഞ്ഞു കുരുവികളും ഒക്കെയായ അവർ ആ വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു. അമ്മ കുരുവിയുമായിആമപെട്ടെന്ന് ചങ്ങാത്തത്തിലായി.ദിവസവും പുഴക്കരയിൽ അവർ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു ഒരു ദിവസം സംസാരത്തിനിടയിൽ ആമ അമ്മ കുരുവിയുടെ വീടിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു.

നിങ്ങളുടെ വീടുണ്ടാക്കാൻ എന്തൊരു ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. കമ്പുകളും ഇലകളും നാരുകളും ശേഖരിക്കുവാൻ തന്നെ ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടിവരും ഇത് കഴിഞ്ഞിട്ട് വീടുണ്ടാക്കി കഴിയുമ്പോഴോ അത് കാണാൻ ഒരു ഭംഗിയുമില്ല മാത്രമല്ല മേൽക്കൂര ഒന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മഴപെയ്താൽ നൽകുകയും ചെയ്യും.

ഇതു കേട്ട അമ്മുക്കുരുവി ചിരിച്ചു എന്നാൽ ആമ വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു

എനിക്ക് നിങ്ങളെപ്പോലെ കൂടുണ്ടാക്കുകയും ഒന്നും വേണ്ട എന്റെ പുറന്തോട് തന്നെയാണ് എന്റെ കൂടെ മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ അതിൽ അഭയം തേടും.

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അമ്മക്കൊരു തന്റെ സുഹൃത്തായ ആമയോട് പറഞ്ഞു

നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് ഞങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് വീട് പണിയുന്നത് മാത്രമല്ല എന്റെ വീട് കാണാൻ ഭംഗി ഇല്ലാത്തത് മണകൂടാതെ വരുമ്പോൾ നനയുകയും ചെയ്യും.പക്ഷേ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഈ വീട്ടിൽ ഞാൻ മാത്രമല്ല താമസിക്കുന്നത് ഞാനും എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളും അവരുടെ അച്ഛനുംഎല്ലാവരും വളരെ സന്തോഷത്തോടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്. എന്റെ പുറന്തോട് നിനക്ക് വീടുപോലെ അഭയം തരും.

പക്ഷേ അതിൽ നിനക്ക് മാത്രമേ കഴിയാൻ സാധിക്കും ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുള്ള വീട്ടിൽ സന്തോഷത്തോടെ കഴിയുന്നത്.അമ്മക്ക് ഒരു വീഡിയോ മറുപടി കേട്ട് അമ്മ ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു.നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് എന്നോട് ക്ഷമിക്കുക ഒരു വലിയ വീടുണ്ടാക്കുക എന്നതല്ല ഒരു വീട് എല്ലാവർക്കും ഒരുമിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ താമസിക്കാൻകഴിയുന്നതാകുക എന്നതാണ് പ്രാധാന്യം.

അങ്ങനെ ആമക്ക് വീടിനെ കുറിച്ചുള്ള തന്റെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ എല്ലാം മാറി.

ഗുണപാഠം: ഏകാന്തമായ ഒരു മാളികയെക്കാൾ നല്ലത് എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ ഒരുമിച്ചു കഴിയുന്ന കുടിലാണ്.

ഇന്നെങ്കിലും എനിക്ക് സമയത്തിന് വീട്ടിൽ പോകണം

ചിണ്ടൻ മുയൽ ഉഷ നിൽക്കുമ്പോൾ ചമ്മുക്കൻ കരടി ഒരു കുട്ടനിറയെ മാമ്പഴവുമായി അതു വഴിയു വരുന്നത് ചേട്ടാ അതിൽ നിന്ന് ഒരു മാമ്പഴേ എനിക്ക് തരുമോ ജിബിൻ മുയൽ ചോദിച്ചു പോടാ ചെക്കാ നിനക്ക് മാമ്പഴം പോയിട്ട് അതിന്റെ തൊലി പോലും ഞാൻ തരില്ല അത് പറഞ്ഞിട്ട് ചുമതൻ വലിയ തമിഴ് നടന്നുപോയി.

ഈ ദുഷ്ടനം ഒരു മാമ്പയും പോലും തരില്ലല്ലേ ചിമ്പു വിഷമിച്ചിരുന്നു അപ്പോഴാണ് ബബിനു ജിറാഫ് വന്നത് വിഷമിച്ചിരുന്ന ചിന്തനോടും ബാബിലോ കാര്യം തിരക്കി എല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു നീ വിഷമിക്കേണ്ട മോനെ കിട്ടിയാൽ പോരേ കേട്ടപ്പോൾ അവന് സന്തോഷമായി. അതെങ്ങനെ കിട്ടും?

അവനെ സംശയമായി അതൊക്കെ നീ നോക്കിക്കോ അത് പറഞ്ഞിട്ട് മറ്റൊരു വയലിലൂടെ ജുമുഅ കരടി പോരുന്ന വഴിയരികിൽ ഒഴിച്ചിരുന്നു... സൈലന്റ് മൂഡിൽ വെച്ചിരുന്ന എൻറെ മൊബൈൽ റിങ് ചെയ്യുന്നിടത്തേക്ക് എൻറെ കണ്ണുകൾ ചെന്നെത്തി. ആരും കാണാതെ കൈകൊണ്ട് ഞാൻ സ്റ്റോപ്പ് ബട്ടണിൽ അമർത്തി. നിർദാക്ഷിണ്യം വൈബ്രേഷന് നെരിച്ചുകൊന്നു. പിന്നെയും ക്യാബിനിലെ എസിയുടെ കീഴിലായി ചെറുതായി ആടിയുലയുന്ന കർട്ടണുകൾക്കിടയിലൂടെ ഇന്ത്യ കണ്ണുകൾ പുറത്തേക്ക് പരതി. 'ഈശ്വരാ, നേരം ഒരുപാട് ഇരുട്ടിയല്ലോ' പുള്ളി ആദി കയറിത്തുടങ്ങി. അത്രയും സീരിയസ് ആയി എം ടി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും പിന്നെ എൻറെ തലയിലേക്ക് കയറിയില്ല. നേരം വൈകിയാൽ എനിക്ക് അങ്ങനെയാ. ഞാനൊരു പെണ്ണല്ലേ, എംഡിക്ക് ആ ഒരു ചിന്ത പോലും ചില നേരങ്ങളിൽ ഇല്ല, എനിക്ക് വേഗം വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ട് എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളുണ്ട്, വല്ലതും അറിയണോ? എത്ര ദിവസമായി ഓരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു മീറ്റിംഗ് ഈയിടെ ആയി എന്നും ഒരുപാട് ലൈറ്റ് ആയിട്ടാണ് ഇവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങുന്നത്.. വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ ഒരാളുടെ ബലൂൺ പോലെ വീർത്തിരിക്കുന്ന മുഖം കണ്ടാൽ തന്നെ എനിക്ക് പേടിയാവും. എൻറെ ഒരു വിധി! അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഒന്നും ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ എംഡി എന്നോട് പറഞ്ഞു,'പ്രിയ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ നമുക്ക് നാളെ സംസാരിക്കാം'..

ഒരല്പം ചമ്മലോടെ എങ്കിലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി ചിരിച്ചു വളരെ പതുക്കെ പമ്മി പമ്മി ക്യാബിന്റെ ഡോർ തുറന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. പിന്നെ എന്നെ പിടിച്ചാൽ കിട്ടില്ല, വാണം വിട്ട പോലെ ഒരോട്ടമാണ്. സെക്കൻഡ് ഫ്ളോറിൽ നിന്ന് താഴെയിറങ്ങുന്നതിനിടയിലും അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ മൊബൈലിൽ നോക്കി. എത്ര മിസ് കോളുകൾ. ഡാൻസ് ടീച്ചർ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ടീച്ചറുടെ മൊബൈലിൽ നിന്ന് മോളാണ്. മോൾ ഡാൻസ് കഴിഞ്ഞു വന്ന് വിഷമിക്കുകയായിരിക്കും. ഞാൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചു.

'അമ്മ അച്ഛനെ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു വിടാം മോളെ..' 'ഏട്ടാ മോള് ഡാൻസ് കഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ് അവളെ വേഗം വീട്ടിൽ ആക്കിയിട്ട് എൻറെ അടുത്തേക്ക് വരുമോ' 'അടുത്തത് വീട്ടിൽ നിന്ന്

മോനാണ്. ' അമ്മേ ഗ്രാഫ് പേപ്പർ തീർന്നു. ഒരു ഗ്രാഫ് ബുക്ക് വാങ്ങിയിട്ട് വരണേ' റിമൈൻഡുകൾ എന്നെ പലവട്ടം റിമൈൻഡ് ചെയ്തിട്ടും ഞാൻ മൈൻഡ് ചെയ്യാത്തതിനാൽ അവർ പിണങ്ങി ഇരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ തുറന്നു നോക്കി. അമ്മക്ക് പ്രഷറിന്റെ ഗുളിക വാങ്ങണം. എന്തൊക്കെ വാങ്ങി കൊടുത്തിട്ട് എന്താ കാര്യം?.. പുറമേ ചിരിച്ചിട്ട് ഉള്ളിൽ ദേഷ്യമാണെന്ന് സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ വൈകി. അമ്മയ്ക്ക് മരുമകൾ ഒരിക്കലും മകൾ ആവില്ലല്ലോ.. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇല്ലാത്ത കഥകൾ സ്വന്തം മോളെ വിളിച്ചു പറയുന്നത് എൻറെ കാതുകൾക്ക് തന്നെ നേരിട്ട് കേൾക്കേണ്ടി വരില്ലല്ലോ.. അവളെന്നും വീട്ടിൽ കയറി വരുന്നത് രാത്രി 8 മണി കഴിയും.. എന്താണാവോ അവൾ അവിടെ ഇത്ര മലമറിക്കുന്നത്.. ആ.. ആരുടെയെങ്കിലും കൂടെ ഇറങ്ങിയ അടിച്ചു നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആർക്കറിയാം..
നമ്മൾ വീട്ടിൽ ഇരുപ്പല്ലേ ആരും അന്വേഷിക്കാൻ, അവന മണ്ടൻ അവൾ പറയുന്നതാണ് വേദവാക്യം. ഇത്രയും പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയത് എൻറെ മുഖത്ത് ആയിരുന്നെങ്കിലും അതിൻറെ നാണക്കേട് ഒന്നും ആ മുഖത്ത് ഞാൻ തീരെ കണ്ടില്ല.
സെക്യൂരിറ്റി ചേട്ടൻ വിളിക്കുന്നു. ', ഹസ്ബൻഡ് താഴെ വന്ന് നിൽക്കുന്നു. ദാ വരുന്നു ചേട്ടാ ഒന്ന് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങു.. 'ക്യാബിൻ പൂട്ടി ഇറങ്ങുന്ന അവസാനത്തെ ആളാണ് ഞാൻ.. ചേട്ടാ ആ ലൈറ്റ് ഒക്കെ ഒന്ന് ഓഫ് ചെയ്തേക്കണേ' 'ശരി മോളെ'. 'നീ രാത്രി വരെ എന്തെടുക്കുവാ ഡി.. രാവിലെ ആവുമ്പോൾ നിൻറെ സാലറിയിൽ നിന്ന് കട്ട് ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലേ.. വൈകുന്നേരം കൂടുതൽ നേരം ഇരുന്നാൽ ഓവർടൈൻ ഡ്യൂട്ടിയുടെ ക്യാഷ് തരാൻ പറ്റില്ലെന്ന്.. എന്നിട്ടും ഇരിക്കാൻ നിനക്ക് ഭ്രാന്ത് ഉണ്ടോ?' 'അതെ എനിക്ക് ഭ്രാന്താണ്. ആത്മാർത്ഥത കൂടിപ്പോയതിന്റെ ഭ്രാന്ത് അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മക്കളുടെ പഠനത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കണം എന്ന് വിചാരിച്ചിട്ടും എനിക്ക് അത് നടത്താൻ ആവുന്നില്ലല്ലോ..
ഈ ഓഡിറ്റിംഗ് ഒന്ന് കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ! ആത്മഗതം എന്നോടായി മന്ത്രിച്ചു അത് കേൾക്കാൻ ഞാൻ അല്ലേ ഉള്ളൂ? എന്താ നീ ഒന്നും മിണ്ടാത്തത്? എന്താ ഈ ഇടയായി നീ ഇറങ്ങാൻ വൈകുന്നത് ബൈക്കിന്റെ പുറകിൽ ഇരുന്ന് കാറ്റിൽ ആടിയുലയുന്ന എൻറെ മുടി തുമ്പുകൾ കാതിൽ വന്ന ഈ കിളി ഇട്ടപ്പോൾ ക്ഷീണിതനായ ഞാൻ ഏട്ടൻറെ തോളിൽ സാരി മെല്ലെ മയങ്ങിപ്പോയി.. പെട്ടെന്ന് ഉണർന്നിട്ട്, ആ ഏട്ടാ പതാം തീയതിയാണ് ടാക്സ് ഓഡിറ്റിന്റെ ലാസ്റ്റ് ഡേറ്റ്. ഇന്ന് 30 അല്ലേ ചെയ്തുതീർക്കാൻ കുറെ അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റുകൾ ഉണ്ട്. ഓഫീസിൽനിന്ന് വിളിയാണ് ഏത് സമയവും. അവിടെ ഉള്ളവരും പോയിട്ടില്ല ഇതുവരെ. പാവം കുട്ടികൾ.. 'അപ്പോ ഇന്നത്തോടെ തീരുമല്ലോ. ഇനിയെങ്കിലും നീ നേരത്തെ വീട്ടിൽ എത്തുമോ?'വീട്ടിലെത്തിയ പാടെ ലിസ്റ്റ് തന്നവരെയൊക്കെ വരിവരിയായി എന്നെ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.
കൊടുക്കാനുള്ളതൊക്കെ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞ് കുളിച്ച് കയറുമ്പോഴേക്കും ഉച്ച ഭക്ഷണം പോലും നൽകാൻ കഴിയാതിരുന്ന എൻറെ വയറിന്റെ വിശപ്പ് മുകുളങ്ങൾ എന്നെ ദയനീയമായി വിളിച്ചു തുടങ്ങി. ഭക്ഷണത്തിന് വരിവരിയായി നിന്നിരുന്ന എൻറെ ആശ്രിതരും കഴിച്ച പാത്രങ്ങൾ കുമിഞ്ഞു കൂടി കിടക്കുന്ന സിംഗിന്റെ ദയനീയ നോട്ടവും മൂലം എൻറെ ഇന്നത്തെ അത്താഴവും മുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിശക്കാൻ പോലും സമ്മതിക്കാതെ എൻറെ വിശപ്പ് മുകുളങ്ങൾ തളർന്നുറങ്ങി.
പണിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്നു എന്ന് വരുത്തിയിട്ട് ഞാൻ മൊബൈലിൽ വായിക്കാൻ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന മെസ്സേജുകൾ എടുത്തു നോക്കി. ശോഭേച്ചിയുടെ വോയിസ് മെസ്സേജ് ശബ്ദം കൂട്ടി ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ബുദ്ധിമാനായ കാക്ക

ഒരിടത്ത് കാർത്തു എന്ന
കുസൃതി കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു.കഥകൾ
വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാർത്തു കഥ.കഥ
കേൾക്കുന്നതിനായി എന്നും മുത്തശ്ശി
യോടൊപ്പം ആയിരുന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്നത്
ഒരു ദിവസം അവൾ മുത്തശ്ശിയോട്

എനിക്ക് നിന്നെ കാക്കയുടെ കഥ പറഞ്ഞു
തരുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു മുത്തശ്ശി
അവള്ക്കായി കാക്കയുടെ കഥ പറഞ്ഞു
തുടങ്ങി

പണ്ട്
പണ്ടൊരിടത്ത് ഒരു
കാക്ക ഉണ്ടായിരുന്നു
അവന് വളരെ
ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു.
കാക്കയ്ക്ക് ചുറ്റിക്കറങ്ങി
നടക്കുന്നത് വളരെ
ഇഷ്ടമായിരുന്നു അങ്ങനെ
ഒരു ദിവസം അവൻ
ചുറ്റിക്കറങ്ങി ഒരു
ഗ്രാമത്തിലെത്തി. അന്ന്
പതിവിലും ചൂടുള്ള
ദിവസമായിരുന്നു
അതുകൊണ്ടുതന്നെ
അവന് വല്ലാതെ ദാഹം
അനുഭവപ്പെട്ടു ദാഹിച്ചു
വെള്ളത്തിനായി എല്ലായിടത്തും അലഞ്ഞു
ഒരിടത്തും കാക്കയ്ക്ക് വെള്ളം
കണ്ടെത്താനായില്ല അവൻ നല്ല ക്ഷീണവും
അനുഭവപ്പെട്ടു ഒടുവിൽ ഒരു വീടിന്റെ മുറ്റത്ത്
ഒരു കുടമിരിക്കുന്നത് കണ്ടു മനസ്സിൽ
കരുതി.

ദാഹിച്ചു വയ്യ എന്തായാലും ആ
കുളത്തിനകത്ത് നിറയെ വെള്ളം കാണും.
വീട്ടിലുള്ളവർ കാണുന്നതിന് മുമ്പ് തനിക്ക്
ആവശ്യമായ വെള്ളം അതിൽ നിന്ന്
കുടിക്കാം.

അങ്ങനെ കാക്ക പറന്നു വെള്ളം
കുടിക്കുന്നതിനായി കുടത്തിന് ആയിരിക്കില്ല

എ
ത്തി എന്നാൽ അവൻ തന്നെ കൂടുതൽ
ചുണ്ട് കൊണ്ട് കുളിക്കാൻ പറ്റുന്നതിലും
താഴെ മാത്രമേ കുളത്തിൽ വെള്ളം
ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ അവനൊരു
നിമിഷം ആലോചിച്ചു.

വെള്ളം അന്വേഷിച്ച് ഇപ്പോൾ
തന്നെ ഒരുപാട് അലഞ്ഞു ഇനി
എന്ത് ചെയ്യും.

പെട്ടെന്ന് അവനൊരു ബുദ്ധി
തോന്നി. അവനൊരു
കല്ലെടുത്ത് ആ
കുടത്തിലേക്ക് ഇട്ടു
കല്ല് കുടത്തിൽ
വീഴുന്നതും കുടത്തിലെ
വെള്ളം കുറച്ചു
പൊങ്ങിവന്നു അങ്ങനെ
വെള്ളം പൊങ്ങി
വരുന്നത് അനുസരിച്ച്
കാക്ക വീണ്ടും വീണ്ടും
കല്ലുകൾ ഇട്ടു
കൊണ്ടിരുന്നു.
ഒടുവിൽ
കുടത്തിൽ
വെള്ളം
അവനു
കുടിക്കാ
ൻ നിറഞ്ഞ
ു വന്നു ബുദ്ധിമാ
നായ ആ കാക്ക അവനെ
ആവശ്യമുള്ള വെള്ളം മുഴുവൻ
കുടിച്ചു വെള്ളം കുടിച്ചു ദാഹം
തീർത്ത സന്തോഷത്തോടെ
പോയി.

മുത്തശ്ശി കഥ പറഞ്ഞ് നിർത്തിയിട്ട്
കാർത്തുവിനോട് ചോദിച്ചു

ഈ കഥയിൽ നിന്നും കാർത്തുവിനെ എന്ത്
മനസ്സിലായി?

നമ്മൾ ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം.

അവൾ പറഞ്ഞു ഇത് കേട്ട് മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞു.

നന്നായി ചിന്തിക്കാനും ഒപ്പം ക്ഷമയോടെ
പ്രവർത്തിക്കാനുമുള്ള മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഏത്
സാഹചര്യത്തെയും നമുക്ക് അതിജീവിക്കാൻ
സാധിക്കും.

ഗുണപാഠം : നന്നായി ചിന്തിക്കാനും ക്ഷമയോടെ പ്രവർത്തിക്കാനും സാധിക്കുമെങ്കിൽ നമുക്ക് ഏത് പ്രശ്നത്തിനും പരിഹാരം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്...

ജിമ്പൻ മുയലിനു മാമ്പഴം കിട്ടിയേ..

ചിണ്ടൻ മുയൽ
ചമ്മുക്കൻ
മാമ്പഴവുമായി
ചേട്ടാ അതിൽ
എനിക്ക്
ചോദിച്ചു
മാമ്പഴം
തൊലി പോലും
പറഞ്ഞിട്ട്
നടന്നുപോയി.
ഈ ദുഷ്ടനും
തരില്ലല്ലേ
അപ്പോഴാണ്
വിഷമിച്ചിരുന്ന
കാര്യം തിരക്കി
പറഞ്ഞു നീ

ഉഷ നിൽക്കുമ്പോൾ
കരടി ഒരു കുട്ടനിറയെ
അതു വഴിയു വരുന്നത്
നിന്ന് ഒരു മാമ്പഴേ
തരുമോ ജിബിൻ മുയൽ
പോടാ ചെക്കാ നിനക്ക്
പോയിട്ട് അതിന്റെ
ഞാൻ തരില്ല അത്
ചുമതൻ വലിയ തമിഴ്

ഒരു മാമ്പയും പോലും
ചിമ്പു വിഷമിച്ചിരുന്നു
ബബിനു ജിറാഫ് വന്നത്
ചിന്തനോടും ബാബിലോ
എല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ
വിഷമിക്കേണ്ട മോനെ

കിട്ടിയാൽ പോരേ കേട്ടപ്പോൾ അവന് സന്തോഷമായി. അതെങ്ങനെ കിട്ടും?
അവനെ സംശയമായി അതൊക്കെ നീ നോക്കിക്കോ അത് പറഞ്ഞിട്ട് മറ്റൊരു വയലിലൂടെ
ജുമുഅ കരടി പോരുന്ന വഴിയരികിൽ ഒഴിച്ചിരുന്നു...

പൂച്ചക്ക് ഒരു മണികെട്ടാം

പണ്ട് പണ്ടൊരു വീട്ടിൽ തട്ടിൻപുറത്ത് നിരവധി എലികൾ പാർത്തിരുന്നു . അവർ തങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്ന ആഹാരം പരസ്പരം നൽകി സന്തോഷത്തോടെഅവിടെ കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് എവിടെയോ നിന്ന് വന്ന ഒരു പൂച്ച ആ വീട്ടിൽ താമസം തുടങ്ങി. തട്ടിൽ പുറത്തെ എലികളെ കണ്ട പൂച്ച അവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. അവൻ രാത്രി എന്നാ പകൽ എന്നോ ഇല്ലാതെ പമ്മി നടന്ന തന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന എലികളെ എല്ലാം ഭക്ഷിച്ചു. പൂച്ചയുടെ ശല്യം കൂടി വന്നപ്പോൾ എലകൾ തട്ടിൻ പുറത്ത് യോഗം ച്ചേർന്നു.എങ്ങനെ പൂച്ചയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാം എന്നായിരുന്നു പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയം. കൂട്ടത്തിൽ ഒരു എലി പറഞ്ഞു. ” രാത്രിയെന്നോ പകരുന്നോ ഇല്ലാതെ പൂച്ച നമ്മളെ വേട്ടയാടുകയാണ് അവൻ ഒരു അവസാനം വേണം ”

അപ്പോൾ മറ്റൊരു എലി പറഞ്ഞു

” അതെ അത് ശരിയാണ് പൂച്ച പമ്മി വരുന്നത് കാരണം നമുക്കൊന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ പോലും കഴിയുന്നില്ല. അടുത്തെത്തി കഴിയുമ്പോഴാണ് പൂച്ചയെ കാണുന്നത് പിന്നെ എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും”

ഇതു കേട്ട മറ്റൊരു എലി പറഞ്ഞു.

” പൂച്ച വരുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാൻ പറ്റിയിരുന്നത് നല്ലതായിരുന്നു അപ്പോൾ നമുക്ക് ഓടി ഒളിക്കാൻ സമയം കിട്ടും.
അങ്ങനെ എരിവകളുടെ ചർച്ച പൂച്ച വരുന്നത് എങ്ങനെയും ഒരു ഉപായും കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്കായി പലരും പല അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു.അപ്പോഴാണ് കൂട്ടത്തിലെ ചെറിയ ഒരു എലി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.

”നമുക്ക് പൂച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണികെട്ടി കൊടുക്കാം അതാവുമ്പോൾ പൂച്ച വരുമ്പോൾ നമുക്ക് ഓടിയൊളിക്കാം.”

ഈ അഭിപ്രായം എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമായി എല്ലാവരും അതിനെ അനുകൂലിച്ചു.അപ്പോഴാണ് കൂട്ടത്തിലെ പ്രായമായ ഒരു എലി എല്ലാവരോടും ചോദിച്ചത്. പൂച്ചക്ക് മണി കെട്ടുക എന്നത് വളരെ നല്ലൊരു ആശയമാണ് പക്ഷേ ആരാണ് പൂച്ചയ്ക്ക് മണി കെട്ടാനായി പോകുന്നത്? അതറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാ മായിരുന്നു.
ഇത് കേട്ടതും അവർ പരസ്പരം നോക്കി.

” ആര് ചെയ്യും ആര് ചെയ്യും”
അവർ പരസ്പരം പേർ പുറത്തു യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്ത എലികളോ അഭിപ്രായം ആരും തന്നെ അതിന് തയ്യാറായി മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. അങ്ങനെ എല്ലുകളുടെ യോഗം തീരുമാനം ഒന്നും ആകാതെ തന്നെ അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഗുണപാഠം : ഒരു പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുക എന്നത് വളരെ എളുപ്പവും എന്നാൽ അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുക എന്നത് പ്രയാസവുമാണ്.

വീണ്ടും അമ്മയുടെ മടിത്തട്ടിലേക്ക്

പുഴയിൽ കുളിക്കാൻ പോയപ്പോഴാണ് കിച്ചുവിനെ കുഞ്ഞു മീനിനെ കിട്ടിയത്. തോർത്തുമുണ്ട് കൊണ്ട് കോരിയെടുത്തതാണ്. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മീനുകൾ എല്ലാം ഞൊടിയിടയിൽ തെന്നിമാറി. കുഞ്ഞു മീൻ മാത്രം തോർത്തിൽ കുടുങ്ങി. കിച്ചു കുഞ്ഞു മീനിനെ ചില്ലു ഭരണിയിലെ വെള്ളത്തിലിട്ടു. തിളങ്ങുന്ന ചെതുമ്പലുകളുടെ ചന്തമുള്ള മീൻ. അരിമണി തിന്നാൻ കൊടുത്തു. കുഞ്ഞു മീൻ അത് കണ്ടതായി പോലും ഭാവിച്ചില്ല. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും കുഞ്ഞു മീൻ ഒന്നും തിന്നില്ല. അപ്പോഴും ഒരേ നിൽപ്പ്. നീന്താറും ഇല്ല. മുങ്ങാൻ കുഴിയിടാറുമില്ല. നിനക്കെന്തു പറ്റി. ചോദിച്ചു. അതിനൊരു മറുപടി ചോദ്യമാണ് ചോദിച്ചത്:"നീ ഇന്ന് ഏതെല്ലാം കാഴ്ചകൾ കണ്ടു?" കിച്ചു അവൻ കണ്ട കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങാടിയിൽ പോയതും, വണ്ടികൾ കണ്ടതും, സ്കൂളിൽ കൂട്ടുകാരുമായി കളിച്ചതും, പുതിയ പുള്ളി കുടയുമായി വന്ന ബാലുവിനെ പറ്റിയും, മഴ വെള്ളത്തിൽ കടലാസ് തോണി ഇറക്കിയത് എല്ലാം അവൻ പറഞ്ഞു."എൻറെ കാര്യമോ? വല്ലതും കാണാൻ പറ്റുന്നുണ്ടോ? എൻറെ കൂട്ടുകാരെല്ലാം പുഴയിൽ എന്തെല്ലാം കാഴ്ചകൾ കാണുന്നുണ്ടാവും.. അവർ എന്തെല്ലാം കളിക്കുന്നുണ്ടാവും" കുഞ്ഞു മീൻ സങ്കടപ്പെട്ടു. അവൻ ചില്ലു ഭരണിയും എടുത്ത് പുഴവക്കിലേക്ക് നടന്നു.

കുഞ്ഞു മൈന

സൂര്യൻറെ മുഖം ചുവന്നു. നേരം ഒരുപാട് ആയി. അമ്മക്കിളികളോ കാണാതെ കുഞ്ഞിക്കിളികൾ ബഹളം വെച്ചു."എന്താ അമ്മ വരാത്തത്?" "വിശന്നിട്ടു വയ്യ". ഓരോ കിളിക്കുന്നു ഇതുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൂരെ ആകാശത്ത് ഒരു കിളി നീങ്ങി നീങ്ങി വരുന്നത് കുഞ്ഞിക്കിളികൾ കണ്ടു. "ഹായ് അമ്മ എത്തി" കിളി കുഞ്ഞുങ്ങൾ വീണ്ടും വണ്ണം കൂട്ടി.

മൈനക്കുഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് തളരാർ ആയിട്ടുണ്ട്. അവൾ അങ്ങനെയാണ്, അമ്മക്കിളി വരാൻ വൈകിയാൽ തുടങ്ങും കരയാൻ. പിന്നെ നിർത്തില്ല. അമ്മയ്ക്കിളി വന്ന പാടെ കുഞ്ഞി കിളിയെ ചിറകുകൾ കൊണ്ട് ചേർത്തുപിടിച്ചു. അമ്മക്കിളിയുടെ പഴുത്ത തുടുത്ത അത്തിപ്പഴം കുഞ്ഞു മൈന കണ്ടു. അവൾ കൊക്ക് പിളർത്തി. അപ്പോഴാണ് പൂട്ടി നിന്ന് ഉറക്കെയുള്ള കരച്ചിൽ കേട്ടത്. വിശന്നിട്ടുണ്ടാവും. ആ കുഞ്ഞി കിളികളുടെ അമ്മ ഇനി വരില്ല. കാടൻ പൂച്ച അവളെ പിടിച്ചു തിന്നുന്നത് എല്ലാവരും കണ്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം കുഞ്ഞിമൈനയുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു. "അമ്മേ, അമ്മേ, എൻറെ അത്തിപ്പഴം അവർക്ക് കൊടുത്തോളൂ"..
കുഞ്ഞിമൈനയുടെ പറച്ചിൽ കേട്ട് അമ്മ കിളി അവളുടെ നെറുകയിൽ നിറയെ ഉമ്മ വച്ചു.

രണ്ടു കൂട്ടുകാരുടെ കഥ

ഒരിക്കൽ രണ്ട് കൂട്ടുകാർ
സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയ
ഇടയിൽ ഒരു തർക്കത്തെ
കൂട്ടുകാരൻ മറ്റൊരു
അടികൊണ്ട് കൂട്ടുകാരൻ
പക്ഷേ അവൻ ഒന്നും
മണലിൽ എഴുതി ഇന്ന്
എന്റെ മുഖത്തടിച്ചു.
തുടർന്നു യാത്രയുടെ
കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചു.
രണ്ടാളും അതിൽ വെള്ളം
അപ്പോൾ ആദ്യത്തെ
കൂട്ടുകാരൻ ചളി അകപ്പെട്ട
അവൻറെ പ്രിയ കൂട്ടുകാരൻ
പ്രയാസത്തിൽ നിന്ന് അവൻ
അവിടെയുള്ള ഒരു കല്ലിൽ
പ്രിയ കൂട്ടുകാരൻ എന്റെ
അവനെ അടിച്ചതും അവൻ
ആ പ്രിയ കൂട്ടുകാരൻ
ഞാൻ നിന്നെ
അത് മനയിൽ എഴുതി
എന്തുകൊണ്ടാണ് നീ
കാരണം. കൂട്ടുകാരൻ
ആരെങ്കിലും നമ്മളെ
അത് നമ്മൾ മണലിൽ

മരുഭൂമിയിൽ കൂടി
ായിരുന്നു. യാത്രയുടെ
തുടർന്ന് ഒരു
കൂട്ടുകാരനെ തല്ലി.
ഒരുപാട് വേദനിച്ചു.
പറഞ്ഞില്ല, മറിച്ച് ആ
എന്റെ പ്രിയ കൂട്ടുകാരൻ
അങ്ങനെ അവർ യാത്ര
ഇടയിൽ അവർക്ക് പച്ച
അങ്ങനെ അവർ
കുടിക്കാൻ ഇറങ്ങി.
അടികൊണ്ട
മുങ്ങാൻ തുടങ്ങി പക്ഷേ
അവനെ രക്ഷിച്ചു. ഒരു
തിരിച്ചു വന്നതിനുശേഷം
എഴുതി. ഇന്ന് എൻറെ
ജീവൻ രക്ഷിച്ചു.
ജീവൻ രക്ഷിച്ചതുമായ
അവനോട് ചോദിച്ചു
വേദനിപ്പിച്ചപ്പോൾ നീ
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
കല്ലിൽ എഴുതാൻ
മറുപടി പറഞ്ഞു
വേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ
എഴുതി വെക്കണം

കാരണം കാറ്റിനെ അതിന് മായ്ച്ചു കളയാൻ സാധിക്കും പക്ഷേ ആരെങ്കിലും നമുക്ക് നല്ലത് ചെയ്താൽ അത് കല്ലി കൊത്തിവെക്കണം വായിക്കാൻ പറ്റില്ല കൂട്ടുകാർ വേദനിപ്പിച്ചാലും സന്തോഷിപ്പിച്ചാലും സമ്പത്താണ് നമ്മുടെ കൂട്ടുകാർ...

എഴുത്തച്ഛൻ ജീവചരിത്രം

ആധുനിക മലയാള ഭാഷയുടെ പിതാവ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷ കവിയാണ് തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ. പ്രാചീന കവിത്രയത്തിലെ ഭക്ത കവിയാണ് അദ്ദേഹം. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഇടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ തിരൂരിലെ തൃക്കണ്ടിയൂരിൽ തുഞ്ചൻപറമ്പിലാണ് ജനിച്ചത്. എഴുത്തച്ഛൻറെ യഥാർത്ഥ നാമത്തിൽ സംബന്ധിച്ചും ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ കുറിച്ച് ഇന്ന് പല വാദങ്ങളുണ്ട്. കണിയാർ സമുദായത്തിലെ എഴുതാൻ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നും ചിലർ വാദിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ ജ്യോതിഷ പണ്ഡിതനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ മകനായിരുന്നു എഴുത്തച്ഛൻ എന്നും പറയുന്നു. 30 അക്ഷരമുള്ള വട്ടെഴുത്തിനെ പകരം 51 അക്ഷരമുള്ള മലയാളം ലിപി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛനാണ്. എഴുത്തച്ഛൻറെ കൃതികൾ സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്തവർക്ക് പോലും സുഖമായി പഠിച്ചു പാടാവുന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻറെ വരികൾ...

മെഴുകുതിരി

മറ്റുള്ളവർക്കായി സ്വയം ഉരുകി ഇടുമ്പോഴും
അഭിമാനപൂരിതമാണ് അവന്റെയുള്ള
ഉരുകിത്തീരുമ്പോഴും ദീപ്തം നിറച്ചവൻ
സംതൃപ്തരാകുന്നു നമ്മെ......
എരിഞ്ഞുതീ
രുന്നവന്റെ
മൃതശരീര
ത്തിലും
ഉപകാരമു
ണ്ട്
നമുക്ക്......
സഹജീവിക
ൾക്ക്
ഉപയോഗ
ശൂന്യമാം
ഹൃദയത്തി

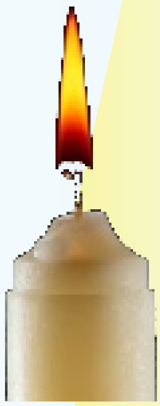

ൻ
ഉടമയാം മർത്യൻ കണ്ടുപഠിക്കണം അവനെ
ഓർത്തു സ്മരിക്കണം അവനെ......

ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പ് ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ

കേരളത്തിലെ കവിയും നാടകകൃത്തുമാണ് ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. പി. കൃഷ്ണക്കുറിപ്പിന്റെയും ഇടശ്ശേരി കളത്തിൽ കുഞ്ഞിക്കുട്ടി അമ്മയുടെയും മകനായി പൊന്നാനി അടുത്തുള്ള കുറി പുറത്ത് 1906 ഡിസംബർ 25ന് ജനിച്ചു.

പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സ് മുതൽ ഇദ്ദേഹം കവിയെഴുത്ത് തുടങ്ങി. പതിനാലാം വയസ്സിൽ അച്ഛൻ മരിച്ചതോടെ പഠനം നിലച്ചു. പിന്നീട് പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഗുമസ്തനായി ജോലി ചെയ്തു. കാല്പനികതയെ രാഷ്ട്രീയത്തോടും ജീവിതത്തോടും കൂട്ടിയിണക്കിയ കവിതയാണ് കൂട്ടിയിണക്കിയ കവിയാണ് ഇടശ്ശേരി. 'ശക്തിയുടെ കവി' എന്നാണ് ഇദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നത്. പുത്തൻ കലവും അരിവാളും, കാവിലെ പാട്ട്, പൂതപ്പാട്ട്, ഒരുപിടി നെല്ലിക്ക തുടങ്ങിയ കവിതകളും കൂട്ടുകൃഷി, കളിയും ചിരിയും, എണിച്ചൂട്ട അപ്പം തുടങ്ങി നാടകങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനയിൽ മുൻപന്തിയിൽbb

സ്നേഹത്തിന്റെ കോട്ട

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള വെണ്ണക്കൽ കൊണ്ടല്ലേ പണിത പണി ചെയ്തു തീർത്ത ഒരു "കോട്ട" അൽഭുതം നിറയുന്ന ആകാംക്ഷ പൂന സ്നേഹത്തിൻ തിരയുള്ള കോട്ട പ്രായമാർന്ന പതിതൻ മൃതവാർന്ന ഓർമ്മയിൽ പ്രിയതമൻ പണിതീർത്ത കോട്ട. എത്ര കണ്ടാലും ആകാശ് തീരാത്ത യമുനതൻ തീർത്ത കോട്ട ഷാജഹാൻ പണിതീർത്ത സ്നേഹപ്രതീകമാം മാണിക്കകല്ലായ കോട്ട തലയെടുപ്പോടെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതാ "താജ്മഹൽ" എന്ന പേരുള്ള കോട്ട.

സ്വപ്നം

സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഭാണ്ഡക്കെട്ട് അയച്ചപ്പോൾ എനിക്കൊരു പൊൻ തൂവൽ കയ്യിലുടക്കി;
എന്നോ നീതു കൂട്ടിയ സ്വപ്നം ഇന്നും ഒരു പൊൻ തൂവലായി പ്രഭ ചൊരിയാതെ നിലകൊള്ളുന്നു സ്വപ്നമോ
നിന്നെ ആരും കാണാതെ ആ ഭാണ്ഡത്തിനുള്ളിൽ വീണ്ടും ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടോ?
ഇനിയും അതെ പ്രൗഢിയിൽ നിലനിൽക്കാൻ..........

കഴുത രാജാവ്

നസറുദ്ദീൻ മുല്ലയെ വിഡ്ഢിയാക്കാൻ ശ്രമിച്ച എല്ലാവരും വിഡ്ഢികൾ ആയിട്ടേയുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം സുൽത്താനൊരു മോഹം മുല്ലയെ വിഡ്ഢിയാക്കണമെന്ന്! അതിനായി സുൽത്താൻ ഒരു സന്ദർഭം കണ്ടെത്തി

ഒരിക്കൽ രാജ സദസ്സിൽ മുലയൂൾപ്പെടെ ധാരാളം സബവാസികൾ കൂടിയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് സുൽത്താൻ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി

" ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ കഴുതകളുടെയും രാജാവായി ഞാൻ നസറുദ്ദീനെ വായിച്ചിരിക്കുന്നു!

സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് സബ മധ്യയിലേക്കും നടന്നുവന്നാണ് സുൽത്താൻ ഇതു പറഞ്ഞത്. അതുകേട്ട ഉടൻ സഭാവാസികൾ എല്ലാം ആർത്തു ചിരിച്ചു തുടങ്ങി മുല്ല എന്ത് ചെയ്തെന്നോ? യാതൊരു ഭാവ ഭേദവും കൂടാതെ തന്നെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു നേരെ പോയി സിംഹാസനത്തിൽ കയറി കാലും കയറ്റി ഒറ്റയിരിപ്പ്.!

സഭാവാസികളുടെ ചിരി പെട്ടെന്ന് നിലച്ചു. സുൽത്താൻ കോപം കൊണ്ട് ജ്വലിച്ചു. അദ്ദേഹം മുല്ലയോടു കോപത്തോടെ ചോദിച്ചു :

" നസറുദ്ദീൻ,എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ കയറിയിരിക്കാൻ നിനക്കെങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു? ഇറങ്ങൂ, ഇവിടെ നിന്ന്!"

സുൽത്താന്റെ കോപം ജ്വലിക്കുന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടും മുല്ലക്ക് യാതൊരു പരിഭ്രാന്തിയും ഉണ്ടായില്ല. ഗൗരവം കൈവരുത്തി സഭാവാസികളെ നോക്കി കൈയുയർത്തി മുല്ല പറഞ്ഞു :" ആരവിടെ? എല്ലാവരും നിശബ്ദത പാലിക്കുക! മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി ബഹുമാനത്തോടെ സംസാരിക്കുക! കാരണം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രാജാവാണ്!"

സുൽത്താൻ അടക്കമുള്

സഭാവാസികളെ എല്ലാം കവിതകളാക്കി മുല്ല സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

പുലരുന്ന സമയം

അന്നൊരു നാളിൽ ആ പാതയിലൂടെ
നടന്നപ്പോൾ വെളുപ്പിന് പൂച്ച കറുപ്പിൻ പട്ടി
കുഞ്ഞിനെ വായിൽ കടിച്ചു കൊണ്ടു
വന്നു........
ആകെ തളർന്നു മരവിച്ച കുഞ്ഞിനെ
പൂച്ച തൻ മാറോടർച്ച് ചേർത്ത് ആ പാത
എന്നിൽ നിത്യമായി വന്നപ്പോൾ
അത്ഭുതങ്ങൾ വഴി സൃഷ്ടിക്കാനായി....
ഇന്നലെ ഞാനാ പാതയിൽ കണ്ടതോ
വിശ്വസനീയമായിരുന്നോ?
പട്ടിതാ കുരക്കുന്നു...
പൂച്ചയെതാ ഭയക്കുന്നു...
ഇന്നു ഞാൻ മൂകമായി ചിന്തിച്ചു നാളെ
ആ പട്ടി ഭയക്കുമോ പൂച്ചയെ.....!

ആരാണ് ഞാൻ

എന്റെ
ജന്മം ആരെല്ലാം
അറിഞ്ഞു ഞാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ആരെല്ലാം
കണ്ടു ഞാൻ കാരണം ആരെല്ലാം പ്രശ്നത്തിലായി ഞാൻ കാരണം ആരെല്ലാം സുഖത്തിൽ
ജീവിച്ചു.
എന്നാൽ എനിക്കു ഞാനൊരു വിഡ്ഢിയാണ് എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു ദിവസം യാത്ര പോയി
അത് ആരും അറിഞ്ഞില്ല എന്ന് കരുതി പിന്നീട് ഞാൻ നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ എന്റെ
മുമ്പിൽ ഒരു ജനക്കൂട്ടം ഞാൻ കാറിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ആളുകൾ എന്നെ
പൊതിഞ്ഞു ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു കയറി വീട്ടിൽ എല്ലാവരും ദുഃഖത്തിൽ
ആയിരുന്നു. എന്നാൽ എന്നോട്കാണുന്നവർ ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആരും
കാര്യം പറയുന്നില്ല. എനിക്കറിയില്ല.
പക്ഷേ എല്ലാവർക്കും എന്നോട് സ്നേഹം കൂടി എനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല
ആരാണ് ഞാൻ..... ആരാണ് ഞാൻ.... ആരാണ് ഞാൻ എന്ന് അറിയാതെ ഞാൻ
ജീവിതം പറഞ്ഞു ഞാൻ ശൂന്യമാണ് എനിക്കറിയാം ഞാൻ ആരാണെന്ന് എന്നാൽ
അത് എന്നെ ഞാൻ മരണമാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഞാനാരാണ് ജനങ്ങൾ പറയും
ആരാണ് ഞാൻ.... ആരാണ് ഞാൻ....

آزادی سب کا حق

کرم داد پرندوں کو بیچنے کا کام کرتا تھا۔وہ جنگل سے نایاب پرندوں کو پکڑتا اور مہنگے داموں انھیں بیچتا۔اب تو اس نے اپنے کام کو اور بڑھا دیا۔ہر قسم کے جانوروں کو پکڑ نے لگا۔ اس کام سے وہ کافی امیر ہو گیا تھا۔
ایک دن کرم داد کا چودہ سال کا بیٹا حسن اس کے پاس آیا اور کہنے لگا:"بابا جان!14 اگست آ نے والا ہے اور میں اپنے اسکول میں آزادی کے بارے میں مضمون لکھنا چاہتا ہوں۔

پر کیا لکھوں سمجھ نہیں آ رہا۔"
اس میں کیا بات ہے،میں لکھتا ہوں۔"کرم داد نے کچھ یوں لکھا:"آزادی کا مطلب ہے کہ اپنی مرضی سے اپنی زندگی گزاریں۔جہاں بھی جانا ہو،آزاد پرندے کی طرح اُڑ کر چلا جائے۔ہر کسی کو آزادی سے جینے کا پورا حق ہے۔"
ابھی وہ لکھ رہا ہوتا ہے کہ اس کے بیٹے نے پوچھا:"بابا جان!آزادی سب کا حق ہے تو پھر آپ جانوروں اور پرندوں کو کیوں قید کر تے ہیں!ان کو بھی تو حق ہے آزاد رہنے کا۔

کرم داد نے یہ سنا اور غصے سے اُٹھ کر چلا گیا۔"
اگلے دن اس کو خبر ملی کہ چند اغواکاروں نے اس کے بیٹے کو اُٹھا لیا ہے اور رہا کرنے کے بیس لاکھ رو پے طلب کیے ہیں۔اتنی جلدی اتنی بڑی رقم کا انتظام مشکل تھا۔کرم داد اللّٰہ تعالیٰ کے حضور جھک گیا اور توبہ کی۔سب جانوروں کو جنگل میں آزاد چھوڑ دیا۔دو دن بعد پولیس نے اغواکاروں کو پکڑ لیا اور حسن کو صحیح سلامت لے آ ئے۔سب خوش تھے۔اب کرم داد نے پرندوں اور جانوروں کو پکڑ نے کا کام چھوڑ دیا-
ہم سب کو بھی آزادی کا اصل مطلب سمجھنا ہو گا اور اس کی قدر کرنی ہو گی،ورنہ وہ دن دور نہیں جب ہم دوبارہ غلام ہو جائیں گے۔اب وہ عظیم شخصیات بھی نہ رہیں،وہ جذبہ بھی اب نہیں رہا کہ دوبارہ آزادی حاصل کر پائیں۔

جُحَـــا وَالْبَخِيْـــلُ

فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّام، خَرَجَ جُحَا مِنْ قَرْيَتِهِ. أَرَادَ جُحَا أَنْ يَزُورَ قَرْيَةً بَعِيدَةً. وَفِي الطَّرِيقِ، نَفِدَ طَعَامُ جُحَا وَالْمَاءُ. كَانَتِ الشَّمْسُ حَارِقَةً وَالْجَوُ حَارًّا جِدًّا. كَانَ جُحَا يَمْشِي فِي الصَّحْرَاءِ. كَانَ جُحَا عَطْشَانَ. جَلَسَ جُحَا، وَهُوَ يَلْهَثُ. نَظَرَ جُحَا إِلَى الشَّمْسِ. نَظَرَ جُحَا إِلَى الصَّحْرَاءِ. رَأَى جُحَا مِنْ بَعِيْد رَجُلاً. كَانَ الرَّجُلُ الْبَعِيدُ جَالِسًا. وَقَفَ جُحَا، وَهُوَ يَبْتَسِمُ. قَالَ جُحَا لِنَفْسِهِ: رُبَّمَا عِنْدَ الرَّجُلِ طَعَامٌ وَمَاءٌ. جَرَى جُحَا نَحْوَ الرَّجُلِ بِسُرْعَةٍ. كَانَ الرَّجُلُ يَأْكُلُ طَعَامًا وَيَشْرَبُ مَاءً. اقْتَرَبَ جُحَا مِنَ الرَّجُلِ. وَقَفَ جُحَا أَمَامَ الرَّجُلِ. عَرَفَ جُحَا الرَّجُلَ. كَانَ الرَّجُلُ جَارَ جُحَا. كَانَ اِسْمُ الرَّجُلِ صَالِحًا.

اِبْتَسَمَ جُحَا، وَقَالَ: السَّلامُ عَلَيْكُم يَا صَالِحُ. نَظَرَ صَالِحٌ إِلَى جُحَا. رَدَّ صَالِحٌ: وَعَلِيْكُمُ السَّلامُ، ثُمَّ نَظَرَ إِلَي طَعَامِهِ. ظَنَّ جُحَا أَنَّ صَالِحًا سَوْفَ يَدْعُوُه إِلَى الطَّعَام. أَكَلَ صَالِحٌ، وَهُوَ صَامِتٌ. لَمْ يَنْظُرْ صَالِحٌ إِلَى جُحَا. غَضِبَ جُحَا، وَجَلَسَ بَعِيدًا. وَبَعَدَ مُدَّةٍ، سَأَلَ صَالِحٌ جُحَا: كَيْفَ حَالُ كَلْبِي يَا جُحَا؟

قَالَ جُحَا: كَلْبُكَ بِخَيْرٍ. كَلْبُكَ قَوِيٌّ وَشُجَاعٌ. كَلْبُكَ يُشْبِهُ الْأَسَدَ. اِنْتَظَرَ جُحَا أَنْ يَدْعُوَهُ صَالِحٌ إِلَى الطَّعَام. لَمْ يَنْظُرْ صَالِحٌ إِلَى جُحَا. قَالَ صَالِحٌ: كَيْفَ حَالُ زَوْجَتِي سَلْمَى؟

قَالَ جُحَا: زَوْجَتُكَ اِمْرَأَةٌ كَرِيْمَةٌ. زَوْجَتُكَ بِصِحَّةٍ وَعَافِيَةٍ. اِنْتَظَرَ جُحَا أَنْ يَدْعُوَهُ صَالِحٌ إِلَى الطَّعَامِ. لَمْ يَنْظُرْ صَالِحٌ إِلَى جُحَا. أَكَلَ صَالِحٌ لُقْمَةً. أَصْدَرَتْ مَعِدَةُ جُحَا أَصْوَاتًا. قَالَ صَالِحٌ: كَيْفَ حَالُ اِبْنِيَ زَيْدٍ؟

وَضَعَ جُحَا يَدَهُ فَوْقَ بَطْنِهِ. نَظَرَ جُحَا إِلَى الطَّعَامِ الْكَثِيرِ. قَالَ جُحَا: اِبْنُكَ زَيْدٌ بِخَيْرٍ وَعَافِيَةٍ. اِنْتَظَرَ جُحَا أَنْ يَدْعُوَهُ صَالِحٌ إِلَى الطَّعَامِ. لَمْ يَنْظُرْ صَالِحٌ إِلَى جُحَا. ظَلَّ صَالِحٌ يَأْكُلُ. سَأَلَ صَالِحٌ جُحَا: وَكَيْفَ حَالُ جَمَلِي؟

أَغْمَضَ جُحَا عَيْنَيْهِ. كَانَ جُحَا جَائِعًا جِدًّا. أَجَابَ جُحَا: جَمَلُكَ بِخَيْرٍ. جَمَلُكَ قَوِيٌّ وَصَبُورٌ. جَمَلُكَ فِي صَحَّةٍ جَيِّدَةٍ. اِنْتَظَرَ جُحَا أَنْ يَدْعُوَهُ صَالِحٌ إِلَى الطَّعَامِ. بَقِيَ صَالِحٌ يَأْكُلُ. لَمْ يَنْظُرْ صَالِحٌ إِلَى جُحَا أَبَدًا.

بَعْدَ كُلِّ هَذِهِ الْأَسْئِلَةِ، غَضِبَ جُحَا؛ لِأَنَّ صَالِحًا لَمْ يَدْعُهُ إِلَى الطَّعَامِ. لَهَذَا السَّبَب، فَكَّرَ جُحَا فِي حِيْلَةٍ. فِي تِلْكَ اللَّحْظَةِ، مَشَى كَلْبٌ مِنْ أَمَامِ صَالِحٍ. كَانَ الكَلْبُ نَحِيلًا وَمَرِيضًا. ضَحِكَ صَالِحٌ، وَقَالَ: لا يُوْجَدُ كَلْبٌ مِثْلُ كَلْبِي الْقَوِيّ!

اِبْتَسَمَ جُحَا، وَقَالَ: نَعْم، لَوْ عَاشَ كَلْبُكَ لَأَصْبَحَ مَلِكَ الْكِلابِ.

اِلتَفَتَ صَالِحٌ إِلَى جُحَا. سَأَلَ صَالِحٌ جُحَا: وَهَلْ مَاتَ كَلْبِي؟

قَالَ جُحَا بِصَوْتٍ حَزِينٍ: نَعَم، لَقَد أَكَلَ الْكَلْبُ قِطْعَةً مِنْ لَحْمِ جَمَلِكَ. سَدَّتِ الْقِطْعَةُ حَلْقَ الْكَلْبِ؛ فَمَاتَ.

تَرَكَ صَالِحٌ الطَّعَامَ. وَقَفَ صَالِحٌ، وصَاحَ: وَهَلْ مَاتَ جَمَلِي؟

قَالَ جُحَا: نَعَم، لَقَد سَقَطَ الْجَمَلُ فِي قَبْرِ زَوْجَتِكِ. كَسَرَ الْجَمَلُ رَقَبَتَهُ. ذَبَحَ النَّاسُ الْجَمَلَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ.

لَطَمَ صَالِحٌ وَجْهَهُ. صَاحَ صَالِح: وَهَل مَاتَتْ زَوْجَتِي؟

قَالَ جُحَا: نَعَمْ، لَقَد مَاتَتْ زَوْجَتُكَ بِسَبَبِ الْحُزْنِ. كَانَتْ زَوْجَتُكَ حَزِينَةٌ؛ لِأَنَّ اِبْنَهَا زَيْدًا مَاتَ.

شَدَّ صَالِحٌ شَعْرَهُ. صَاحَ صَالِحٌ: وَهَلْ مَاتَ اِبْنِي؟

أَجَابَ جُحَا: نَعَمْ، لَقَدَ سَقَطَ سَقْفُ الْبَيْتِ. كَانَ زَيْدٌ فِي الْبَيْتِ وَحْدَهُ. كَسَرَتِ الْحِجَارَةُ رَأْسَ زَيْدٍ؛ فَمَاتَ.

لَطَمَ صَالِحٌ وَجْهَهُ. بَكَى صَالِحٌ. ضَرَبَ صَالِحٌ صَدْرَهُ. نَتَفَ صَالِحٌ لِحْيَتَهُ. نَسِيَ صَالِحٌ طَعَامَهُ. جَرَى صَالِحٌ فِي الصَّحْرَاءِ. كَانَ صَالِحٌ يَجْرِي مِثْلَ الْمَجْنُونِ. نَظَرَ جُحَا إِلَى الطَّعَامِ، وَاِبْتَسَمَ. جَلَسَ جُحَا أَمَامَ الطَّعَامِ. قَالَ
صَالِحٌ فِي الصَّحْرَاءِ. كَانَ صَالِحٌ يَجْرِي مِثْلَ الْمَجْنُونِ. نَظَرَ جُحَا إِلَى الطَّعَام، وَاِبْتَسَمَ. جَلَسَ جُحَا أَمَامَ الطَّعَامِ. قَالَ جُحَا: هَذَا عِقَابُ الْبَخِيلِ. أَرْجُوَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي! أَكَلَ جُحَا الطَّعَامَ كُلَّهُ. حَمَلَ جُحَا الْمَاءَ. مَشَى جُحَا فِي
الصَّحْرَاءِ. وَصَلَ جُحَا إِلَى الْقَرْيَةِ الْبَعِيدَةِ.

VALU OF TIME

Ones upon a time in a village there lived a boy named rohan rohan was know for his laziness and lack of ambition he had a habit of wasting time.And procrastinating on important tasks. Despite the constant. Advice frome his family and friends to valu time. Rohan didn't seem to understand its importance once sunny day a wise old man named Mr gupta arrived in the village he was known for his wisdom and ability to sdve people's problem word quickly spread and soon rohan heard about the arrival of Mr gupta. Cariosity peaked be decided to seek the old man's guidance rohan approached Mr gupta who was sitting wander a large banyan tree with a respectful bow. He asked sir. I have been told that you possess great wisdom can you please gaide me on. How to mal the most of my life. Mr gupta smiled and nodded. Understanding the young man's straggle. He took out on jundely rohan noticed a positive shift his life only turned in to weeks and weeks in to man this rohan new found dedication and descplin paid off he accomplished tasks that he had been. Patting off for years he perscced his passion and discovered bidden talents that villegers marveled at the remarkable transformation they withessed in rohan over time rohan realized that the true

Power of time lay not just in accomblishing tasks but in nurturing relationships he spend quality time with his family and friends appreciating the moments they shared. He understand the time was a limited resources. And ever second spent in the company of loved ones was a treasure years passed and rohan grew a his village honored him for his remarkable achieve ments and his wise use of time he shared his journey with the younger generation. Arguing them to cherish every passing moment and make the most of their lives rohan story spread for and wide inspiring countless intividuals to reevaluate their relationship with time people began to understand that time was not jest a mere comodity but a precious gift that needed to bee trea scered and so thi village threved under the wisdom of Mr gupta and the transformed life of rohan remaiding everyone of the import once of time and the power it held to shape theirdestinies

Hourglass forme his bag and hanted it to rohan this hourglass sgambolizes time he said each grain of sand represent a preciouse moment of your life rohan held the hourglass in his hands. Feeling the weight of it significance now Mr gupta continued I want to you imagine that each grain of sandfalling through this hourglass is a wasted opportunity every time you procrastinate or waste time. A grain slips away forever. Rohan realizing the gravity of his actions. Listened intently as Mr gupta continued time is a preciouse gift my boy it waits for no one every second that

passes is a second you cannot retrieve. If you keep squandering it. You will wake up one day filled with regret feeling a sense of agency. Rohan asked. But how can I change. How can i value time and make most of it Mr gupta smiled warmly. It begins with small steps he said. Start by setting goal. Ant prioritize your tasks break them down into manageable parts and focuon completing them one by one. Learn to manage your time effectively remember success comes to those who understand to.valu of time rohan took the old man's advice to began by organising his daily routine. Setting specific time frame for different activities he eliminated distractions and focused solely on the task at hard.

അമ്മക്കൊരു വീട്

പണ്ട്
പണ്ടൊരു
കാട്ടിൽ ഒരു
വലിയ പുഴ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഈ
പുഴയിലാണ്
ആമ
താമസിച്ചിരുന്ന
ത്. പുഴയിലും
കരയിലും
കളിച്ചുള്ള
കഴിഞ്ഞിരുന്നു.
അങ്ങനെയിരി
ക്കയാണ്
പുഴയുടെ
അരികിൽ ഒരു
മരത്തിൽ ഒരു കുരുവി കൂട് ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആമ കണ്ടത്.ഉണങ്ങിയ ചെറിയ കമ്പുകളും ഇലകളും നാരുകളും ഒക്കെ കൊണ്ട് അമ്മ കുരുവി ദിവസങ്ങൾ എടുത്ത് തന്റെ കൂടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി. ആ വീട്ടിൽ താമസവും തുടങ്ങി. അച്ഛൻ കുരുവിയും അമ്മ കുരുവിയും തന്റെ മൂന്നു കുഞ്ഞു കുരുവികളും ഒക്കെയായ അവർ ആ വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു. അമ്മ കുരുവിയുമായിആമപെട്ടെന്ന് ചങ്ങാത്തത്തിലായി.ദിവസവും പുഴക്കരയിൽ അവർ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു ഒരു ദിവസം സംസാരത്തിനിടയിൽ ആമ അമ്മ കുരുവിയുടെ വീടിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു.

നിങ്ങളുടെ വീടുണ്ടാക്കാൻ എന്തൊരു ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. കമ്പുകളും ഇലകളും നാരുകളും ശേഖരിക്കുവാൻ തന്നെ ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടിവരും ഇത് കഴിഞ്ഞിട്ട് വീടുണ്ടാക്കി കഴിയുമ്പോഴോ അത് കാണാൻ ഒരു ഭംഗിയുമില്ല മാത്രമല്ല മേൽക്കൂര ഒന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മഴപെയ്താൽ നൽകുകയും ചെയ്യും.

ഇതു കേട്ട അമ്മുക്കുരുവി ചിരിച്ചു എന്നാൽ ആമ വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു

എനിക്ക് നിങ്ങളെപ്പോലെ കൂടുണ്ടാക്കുകയും ഒന്നും വേണ്ട എന്റെ പുറന്തോട് തന്നെയാണ് എന്റെ കൂടെ മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ അതിൽ അഭയം തേടും.

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അമ്മക്കൊരു തന്റെ സുഹൃത്തായ ആമയോട് പറഞ്ഞു

നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് ഞങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് വീട് പണിയുന്നത് മാത്രമല്ല എന്റെ വീട് കാണാൻ ഭംഗി ഇല്ലാത്തത് മണകൂടാതെ വരുമ്പോൾ നനയുകയും ചെയ്യും.പക്ഷേ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഈ വീട്ടിൽ ഞാൻ മാത്രമല്ല താമസിക്കുന്നത് ഞാനും എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളും അവരുടെ അച്ഛനുംഎല്ലാവരും വളരെ സന്തോഷത്തോടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്. എന്റെ പുറന്തോട് നിനക്ക് വീടുപോലെ അഭയം തരും. പക്ഷേ അതിൽ നിനക്ക് മാത്രമേ കഴിയാൻ സാധിക്കും ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുള്ള വീട്ടിൽ സന്തോഷത്തോടെ കഴിയുന്നത്.അമ്മക്ക് ഒരു വീഡിയോ മറുപടി കേട്ട് അമ്മ ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു.നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് എന്നോട് ക്ഷമിക്കുക ഒരു വലിയ വീടുണ്ടാക്കുക എന്നതല്ല ഒരു വീട് എല്ലാവർക്കും ഒരുമിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ താമസിക്കാൻകഴിയുന്നതാകുക എന്നതാണ് പ്രാധാന്യം.

അങ്ങനെ ആമക്ക് വീടിനെ കുറിച്ചുള്ള തന്റെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ എല്ലാം മാറി.

ഗുണപാഠം: ഏകാന്തമായ ഒരു മാളികയെക്കാൾ നല്ലത് എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ ഒരുമിച്ചു കഴിയുന്ന കുടിലാണ്.

सोचने का तरीका

जिंदगी में कई बार ऐसा होता है की जब हम अपने सोचने का तरीका बदलते है तब हमारी जिंदगी भी बदल जाती है ।जिंदगी में जो कुछ भी होता है वो सिर्फ 1%ही होता है बाकि 99 %तो हम जो हुआ है उसके बारे में क्या सोचते है यानि की हमारा Reaction ही होता है ।

एक लड़का था जो देख नहीं सकता था ।ये लड़का भीख मांगकर अपना जीवन गुजारता था ।एक दिन ये अँधा लड़का हर रोज की तरह एक बड़ी सी Building के आगे बैठकर भीख मांग रहा था ।उसी समय वहा से एक अनमोल नामका लड़का गुजरता है और इस अंधे लड़के को भीख मांगता हुआ देखता है ।

अनमोल उसी Building में एक ऑफिस में काम करता था । जब अनमोल ने देखा की ये लड़का भीख मांग रहा है तो वो उसकी मदद करने के लिए उसके पास पहुँचता है ।अनमोल वहा जाकर देखता है की इस लड़के के पास एक डिब्बा है और उस डिब्बे में थोड़े सिक्के भी है ।

कुछ लोग आते है इस लड़के को पैसे देते है और कुछ लोग उसे बस देखकर ही चले जाते है ।

अनमोल ने ये भी देखा की इस लड़के के पीछे एक बोर्ड लगा हुआ था जिस पर लिखा था की में एक अँधा लड़का हु , मेरी मदद कीजिये ।ये सब देखकर अनमोल अब ये सोचने लगा की इस दुनिया में भी बड़े कमाल के लोग है जिसे मदद की जरुरत है उसे कोई नहीं करता है ।

उस बोर्ड पर जो लिखा था उसे वो मिटा देता है और उसकी जगह पर और कुछ लिख देता है ।अब अनमोल कुछ पैसे उस डिब्बे में रखता है और ऑफिस की और बढ़ता है ।

फिर अनमोल ऑफिस पहुँचता है और हररोज की तरह अपना काम करता है ।शाम को जब वो ऑफिस से अपने घर जाने के लिए निकलता है तभी उसे वो अँधा लड़का याद आता है ।

वो ये सोचता है की में एक बार घर जाने से पहले उस लड़के को देख लू ।मेरे लिखने की वजह से उसके जीवन में कोई बदलाव आया है की नहीं ।वो अब उस अंधे लड़के के पास जाता है । उसके पहुंचते ही वो लड़का खड़ा हो जाता है ।

वो कहता है की भैया मेने आपको आपकी आने की आहट से ही पहचान लिया ।आप वही है जो सुबह आये थे और मेरे इस बोर्ड पर कुछ लिख कर गए थे ।में आपको सिर्फ इतना पूछना चाहता हु की आपने ऐसा क्या लिखा था मेरे बोर्ड पर की जो भी यहाँ से गुजरता है वो मुझे कुछ ना कुछ देकर ही जाता है ।

अनमोल ने कहा की मेने जो तुम्हारे बोर्ड पर लिखा हुआ था उसे मिटा दिया ।तुम्हारे बोर्ड पर लिखा हुआ था की में एक अँधा लड़का हु , मेरी मदद कीजिये मेने उसको मिटा दिया और ये लिख दिया की आज का दिन बहुत खूबसूरत है , लेकिन में देख नहीं सकता हु !

हम ये बड़ी आसानी से समज सकते है की पहले जो लिखा था और बाद में अनमोल ने जो लिखा उसमे काफी अंतर था । अनमोल ने जो कुछ भी लिखा था वो एक नयी सोच थी और ये Line पढ़ने वालो में भी Positivity फैला रही थी उसलिए लोग इस लड़के को कुछ न कुछ जरूर देकर ही जाते थे ।

अगर हम हमारे सोचने का तरीका बदल देते है तो हमारी जिंदगी भी बदल जाती है ।

Two Billy Goat

Two Billy goats were grazing on the banks on either side of a river. There was a narrow bridge across the river. Both the Billy goats thought there was more green grass to eat on the other side of the river.

The Billy goats started walking across the bridge. The bridge was very narrow and only one goat could pass at a time. The two goat began to fight, butting each other with their heads. Both the foolish goat fell into the water

Moral the story ¦``selfishness will lead to trouble. By fight you gain nothing and lose everything '' ¦

The Cat and the Goat

A cat and goat were close friends and always played together. The goat had two pointed hornes. The cat had no horns, so always told the goat '' what is the use of having horns''?. You don't have anyone to butt''.The goat would shake his head sadly and the cat would laugh.

One day a dog came barking towards the cat,. Pounched on him and bit him. '' meeow! Meeow! '' mewed the cat and ran. The dog ran after him. When the goat saw this he ran after the dog and butted him with his horns. The frightened dog ran away. The cat hugged his friend and said '' your horns are very useful!. If you had not butted the dog he would have given me another bite. Never again will let tease you ''. And the two friends went off to play

Moarl:Do not make fun of other

The Boy who cried wolf

A farmer asked his son to take their herd of sheep grazing every day.
While the boy watched over the sheep, he got bored and decided to have some fun.
So, he shouted, “Wolf! Wolf!”. Upon hearing this the villagers ran to help him chase the Wolf away.
As they reached him, they realized that there was no Wolf and he was just kidding. The villagers were furious and they yelled at the boy for creating chaos and panic.
On the next day and the boy shouted “Wolf!” again and once again the villagers came

to help him and saw that there was no wolf. This made them very angry again.
On the same day, the boy saw an actual Wolf that has terrorizing the sheep. The boy cried “Wolf! Wolf! please help me” and no villagers showed up as they believed that the boy was joking again.

The Monkey and the Crocodile

This is a story from Panchatantra.
A monkey lived on a berry tree on the River Bank. Once he saw a crocodile under the tree who looked hungry and tired. He gave the crocodile some berries, the crocodile thanked the monkey and became one of his friends.
The monkey would give berries to the crocodile every day. One day the monkey even gave the crocodile extra berries to take to his wife.
His wife enjoyed the berries but told her husband that she wanted to eat the monkey's heart. She was a wicked and cunning woman. The crocodile was upset, but he decided that he needed to make his wife happy.
On the next day, the crocodile went to the monkey and said that his wife had called him for dinner. The crocodile carried the monkey on his back across the river. He told this monkey his wife's plan.
The monkey had to think quickly if he wanted to save himself. He told the crocodile that he left his heart at on the berry tree and that they needed to return.
On reaching the monkey climbed the tree and spoke. "I'm not getting down; you betrayed my trust and that means our friendship is over"

परी कथाएं

कहानियां हमेशा से बच्चों के लिए ज्ञान और मनोरंजन का स्रोत रही हैं। बचपन में सुनी इन कहानियों में बच्चे अपने जीवन के पहले दोस्त बनाते हैं, जो उनके मन- मस्तिष्क पर अहम छाप जोड़ जाते हैं। इनमें परियां हमेशा से बच्चों की सबसे प्रिय मित्र रही हैं और परी कथाएं की कहानियां सबसे पसंदीदा कहानियों में से एक हैं। ये परिकथाएं बच्चों को एक जादुई दुनिया में ले जाती हैं, जहां उन्हें अपने सपनों का संसार नजर आता है, जीवन जीने की शिक्षा के साथ, अच्छाई में विश्वास करने की सीख भी मिलती है। ये परी कथा कहानियां बचपन से ही उन्हें इस बात का एहसास करवाती हैं कि जीत हमेशा अच्छाई की होती है।इसलिए, मॉमजंक्शन में कहानियों की श्रेणी में हमने शामिल की है परी कथाएं हिंदी में, जहां बच्चों को सुनाने के लिए आपको हर रात एक नई कहानी मिलेगी। ये बच्चों की कल्पना को विकसित करेंगी और उन्हें ऐसी दुनिया की सैर कराएंगी, जहां जाने का मन हर किसी का होता है। सिर्फ बच्चे ही क्यों, आप भी इन कहानियों के जरिए सपनों के शहर के यादगार सफर पर हमारे साथ चलें।

ബിജുൽ

Greed king

Once upon a time, there was a Greek King, Midas.
He was very rich and had lots of Gold. He had a daughter, who he loved a lot.
One day, Midas found an angel in need of help. He helped her and in return she agreed to grant a wish.

Midas
everythi
would
wish was
On his
touched
and they
As he
excitem
daughter
gold.
Midas
he had
Upon
Midas
take his

wished that
ng he touched
turn into gold. His
granted
way home, he
rocks and plants
turned into gold.
reached home, in
ent he hugged his
, who turned into

was devastated and
learnt his lesson.
learning his lesson,
asked the angel to
wish away.

Moral of the story
Greed is not good for you. Be content and satisfied to lead a happy and fulfil PATH OF LIFE

Truly, I have lived only in the few hours, When we were together. Howrs and minutes in between, Between all evi.

The suffering and Destruction. But my silent tears Were not enough for you, because you only saw yours. And so The Ways have parted, you chose the different road. And The Path of life H closed for me.!d